První smích, první pláč - Zich, Karel

Že dřív jsem býval nesmělý
a dívkám málem sloužil,
každý úsměv byl mi záhadou,
stále víc mě soužil.

První smích, první pláč,
kdo ví proč a kdo ví nač,
první pláč, první smích,
v očích tvých.

Vždyť láska je zvon,
zvoníků milión,
každý má svůj vzácný tón.

První smích, první pláč,
kdo ví proč a kdo ví nač,
první pláč, první smích,
v očích tvých.

Vždyť láska je strom,
tak jej chraň, neulom,
je to z lidství hvězdný tón.

Řek táta víc než tisíckrát,
kam pořád holka lítáš,
to je, táto, vážně záhada,
s kterou nepočítáš.

První smích, první pláč,
kdo ví proč a kdo ví nač,
první pláč, první smích,
v očích tvých.

Vždyť láska je zvon,
zvoníků milión,
každý má svůj vzácný tón.

První smích, první pláč,
kdo ví proč a kdo ví nač,
první pláč, první smích,
v očích tvých.

Vždyť láska je strom,
tak jej chraň, neulom,
je to z lidství hvězdný tón.

Tam zázrak lásky naleznou
i plnoletí kmeti,
co nás vábí, žádná záhada,
chcem mít spoustu dětí.

La la la la …..

Vždyť láska je zvon,
zvoníků milión,
každý má svůj vzácný tón.

První smích, první pláč,
kdo ví proč a kdo ví nač,

první pláč, první smích
v očích tvých.

Vždyť láska je strom,
tak jej chraň, neulom,
je to z lidství hvězdný tón.

La la la la …..